

अंशुपति Tatpur. m. (-तिः) The sun. E. अंशु and पति.
 अंशुभर्तु Tatpur. m. (-र्ता) The sun. E. अंशु and भर्तु.
 अंशुमत् I. m. f. n. (-मान् -मती -मत) ¹ Radiant, luminous.
² Having small filaments. ³ Acuminated, pointed.
 II. m. (-मान्) ¹ The sun. ² A species of the Soma plant.
³ A prince of the solar race, son of Asamanjas, grandson
 of Ságara and father of Dilipa. ⁴ A descendant of Kratha.
⁵ A Rishi. — f. (-मती) ¹ A name of the celestial river Yamuná.
² A plant (Hedysarum Gangeticum). E. अंशु, taddh. aff. मतुप्.
 अंशुमत्फला Bahuvr. f. (-ला) The plantain (Musa paradisiaca).
 E. अंशुमत् and फल.
 अंशुमाला Tatpur. f. (-ला) A garland of light, a halo. E.
 अंशु and माला.
 अंशुमालिन m. (-ली) The sun. E. अंशुमाला, taddh. aff. इनि.
 अंशुल m. (-लः) A name of the sage Chánakya. E. अंशु,
 taddh. aff. लच् (?) ; properly meaning, radiant, splendid.
 अंशुवाण Bahuvr. m. (-णः) The sun. E. अंशु and वाण.
 अंशुहस्त Bahuvr. m. (-स्तः) The sun. E. अंशु and हस्त.
 अंस (अंस-चुरादि-परस्मैपदिन्) r. 10th cl. par. (अंसयति or अंसा-
 पयति- p. p. अंसित) ¹ To divide, to distribute. With वि,
¹ To divide. ² To make powerless, to ward off (as the force
 of a blow). See अंश्.
 अंस I. m. n. (-सः-सम्) 1. The shoulder, the scapula; it is mentioned
 in medic. amongst those मर्मन् (q. v.) the wounding of which
 produces lameness or palsy. 2. (m.) One of the angles of the
 वेदि (q. v.), compared to a shoulder. E. अम्, ún. aff. सन्.
 II. m. (-सः) 1. A part, a portion &c. See अंश्. (In this mean-
 ing the word is more correctly written अंश्.) 2. The name
 of a king, acc. to some, a son of Anu. E. (?).
 अंसकूट Tatpur. m. (-टः) A bull's hump, the protuberance
 between the shoulders of the Indian ox. E. अंस and कूट.
 अंसच Tatpur. n. (-चम्) (ved.) ¹ Armour, mail. ² A bow. E.
 अंस and च; also derived, though without probability, from
 अंहस् (changed to अंस) and च, as preserving from evil.
 अंसफलक Tatpur. m. (-कः) (In medic.) The upper part of the spinal
 column; it is mentioned amongst those मर्मन् (q. v.) the wound-
 ing of which produces lameness or palsy. E. अंस and फलक.
 अंसभार Tatpur. m. (-रः) A yoke on the shoulder for carry-
 ing burthens with. Also अंसेभार q. v. E. अंस and भार.
 अंसभारिक m. f. n. (-कः-की-कम्) One who carries burthens
 with a yoke on the shoulder. Also अंसेभारिक. E. अंसभार,
 taddh. aff. णन्.
 अंसल m. f. n. (-लः-ला-लम्) Strong, stout, lusty. E. अंस,
 taddh. aff. लच्, also written अंशल.
 अंसवत् m. f. n. (-वान् -वती-वत्) Feeble, weak. E. अंस,
 taddh. aff. मतुप्.
 अंसेभार Tatpur. m. (-रः) A yoke on the shoulder for carry-
 ing burthens with. Also अंसभार q. v. E. अंस (loc.) and भार.
 अंसेभारिक m. f. n. (-कः-की-कम्) One who carries burthens
 with a yoke on the shoulder. Also अंसभारिक. E. अंसेभार,
 taddh. aff. णन्.
 अंस्व m. f. n. (-स्वः-स्या-स्यम्) Belonging to or referring to the
 shoulder. E. अंस, taddh. aff. यत्.
 अंह I. (अहि-भ्वादि-उदात्त-अनुदात्त) r. 1st cl. átm. (अंहते-
 आनहे-अंहिता-अंहियते-आहिष्ट. — Caus. अंहयति-आजिहत्.
 — Des. अजिहिषते). To go. See अह्.

II. (अहि-चुरादि-परस्मैपदिन्) r. 10th cl. par. (अंहय-
 ति p. p. अंहित) To shine, or according to some, to speak.

The radical अंह is considered in some derivations as a
 substitute for हन्; see अंहति, अंहस्, अंज &c.

अंहति f. I. (-तिः) ¹ Pain, distress. ² Sickness, disease.

II. (-तिः and -ती) A gift, a donation. E. अंह, ún. aff.
 अति; अंह being considered here as a substitute for हन्.
 अंहती with fem. aff. डीप्.

अंहस् n. (-हः) Sin, evil. E. अम्, ún. aff. असुन् and ágama ऊक्
 or according to others from अंह considered as a substitute
 for हन्. See अहस्.

अंहस्यति Tatpur. m. (-तिः) The intercalary month of the
 Hindu year. E. अंहस् (gen.) and पति.

अंहस्वत् m. f. n. (-स्वान्-स्वती-स्वत्) Sinful, wicked. E. अंहस्,
 taddh. aff. मतुप्.

अंहिति f. (-तिः) A gift or donation. E. See अंहति, इट् being
 inserted.

अंज (ved.) I. m. (-जः) ¹ Wicked, sinful, distressed. ² The name
 of an Asura. II. n. (-ज्) Distress. III. n. f. (-ज्-जः) Pudend-
 um muliebre. E. अंह, ún. aff. उ.

अंजभेदी Bahuvr. f. (-दी) (ved.) Whose female parts are broken
 (in coition; an ep. of a mare). E. अंज and भेदी inst. of भेया.

अंजर m. (-रः) (ved.) Wicked, sinful. E. अंह, ún. aff. उरच्.

अंहरण (ved.) I. m. f. n. (-णः-णा-णम्) Sinful. II. n. (-णम्)
 Sin, evil. E. अंहर (अंह, ún. aff. ऊर), taddh. aff. न्.

अंहोमुच् Tatpur. m. f. n. (-क्) (ved.) Freeing from sin, evil.
 E. अंहस् and मुच्.

अंहोयु Tatpur. f. (-युः) (ved.) Freed from sin or evil; an ep. of
 तनू 'body'. E. अंहस् and यु.

अंहि m. (according to some also n.) (-हिः-हि) ¹ The foot.
² The root of a tree. See अह्वि. E. अंह, ún. aff. क्तिन्.

अंहिप Tatpur. m. (-पः) A tree. E. अंहि and प. See अह्विप.

अंहिस्कन्ध Tatpur. m. (-न्धः) (In medic.) The same as कूर्चशिरस्
 i. e. the part under the ankle joint on either side of the foot;
 it is mentioned amongst those मर्मन् (q. v.) the wounding of
 which produces swelling and pain. Also अह्विस्कन्ध. E. अंहि
 and स्कन्ध.

अक् (अक-भ्वादि-घटादि-उदात्त-उदात्त-मित) r. 1st cl. par.
 (अकति-आक-अकिता-आकीत्. — Caus. अकयति) To wind
 or move tortuously. See also अग्.

अक Tatpur. n. (-कम्) ¹ Pain, affliction. ² Sin. E. अ neg. and क.
 अकच Bahuvr. I. m. f. n. (-चः-चा-चम्) Bald, destitute of hair.

II. m. (-चः) A name of Ketu, the dragon's tail, or
 descending node. E. अ priv. and कच; this applies to Ketu,
 as the symbol of the asterism is a headless trunk.

अकण्टक Bahuvr. m. f. n. (-कः-का-कम्) Free from thorns,
 literally or metaphorically (as from enemies). E. अ priv.
 and कण्टक.

अकनिष्ठ Tatpur. I. m. f. n. (-ष्ठः-ष्ठा-ष्ठम्) Not the youngest.
 II. m. (-ष्ठः) A deified saint according to the Bauddhas.
 E. अ neg. and कनिष्ठ.

अकनिष्ठग Tatpur. m. (-गः) A deified saint according to the
 Bauddhas. E. अकनिष्ठ and ग.

अकपीवत् Tatpur. m. (-वान्) The name of one of the seven
 Rishis or Sages during the reign of Tāmāsa or the fourth
 Manu. E. अ neg. and कपीवत्.